תזמון

כאמור - ה' נתן לנו הרבה כוח שלנו יעשה עבודה טובה

ניהול - managing
סידורת - arrangement
עפעף - eyelash
יונקים - mammals
תכלית הרכות - fragile
אוכלן מוזרם - gradually

- ספר בראשית מתואר דברים שקרו באלפים שנה (2000)
- ספר שמות מתואר דברים כ 200 שנה לצאת מחוטת המשכן-ניסן בחדש
- ספר במדבר התחיל בפסח ראשון אומרי שמות - נגמר בראש השנה של השנה האחרונה - 40 שנה
- ספר דברים- ראש חדש שבט עד ל' אדר. 34 ימים

- ספר ויקרא - צה לנו [redacted] אין סיפורים
- אובל יש שני סיפורים ב ויקרא - נדב ואביהוא, והמצלע

ויקרא

כ"ג א' - **הבעיות**

1) כותרת "ויקרא אל משה" - מי קרא? - עכו"כ כותרת **מי** קרא
2) היה צריך לכתוב "ויקרא אל משה וידבר אליו" - יש מליצה מיותרת - צריך לכתוב "וידבר ה' אל משה מאוהל מועד לאמר"
3) מקום "מאוהל מועד" - בדרך כלל כתוב שה' דבר אל משה-ולכן מאוהל מועד, אז זה מיותר.
4) צריך לכתוב "**בא**והל מועד" - ולא **מ**אוהל מועד.

אולי, תשובה לשאלה 4 זה שמשה היה מתוך לאוהל מועד. וזה לכו יכול להיות כי ה' **קרא** משה - שזה אומר שהוא כן היה בתוך **לקרוא** - זה לקרוא מישהו בקול רם כי הוא נמצא רחוק

בסוף שמות - "ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן", ולכו יכול משה לבוא אל אהל מועד" - למה? כי יש ענן וכבוד ה' ששכו המשכן - והנו **בפתח** - אז שמות נגמר [redacted] בפתח, והנו פותח ערכו (בהתחלת ויקרא) אל **בויקרא** - ה' קורא אל משה למשכן ישו בפתח- זה הסבה שלכן כתוב ה - כי, זה המשך של הסוף הקודם (כמו **ב**ויקרא ה' אליו - אל מיד - אל אומרהסו) של תנועת המשכן

- זה מליצ מיותרת - לתת משך זמן.
מחוץ

- למה ה' לא נותן משה להכנס לארץ את זוהי - כאשר הלא קרוב לו, זוהי שמשה הוא סיבה שלא יכול להכנס

- כאן מהר סיני, שה' אומר לו לעלות והלא לבסוף - ומשו המשכן, ה' כינה שתוך את בני שיעשו משה לפי יכול להכנס אך שה' נותן לו רשות. - והמשכן זה מקום מיוחד שה' שוכן נדב ואביהוא - ה' הרג אותם כי הם לפי לאחרו ממשה- שיביא הקטורת - נדב ואביהוא לפי קבלו הקטורת ולכן לפי ה'ן יכולים להכנס.

- המשכן היו מדוקן כמו הר סיני - סיני עליו.

גם - בהר סיני - היו קלות וברקים ואש. המשכן-הכלים עשו, מצינו שצה להם אוש - וכך לעכיר הר סיני - כמו כי דבר למשה בהר סיני הוא מדבר אותו גם במשכן - ואל משה מדבר לבני מאד ה' אמר. - בשביל מה בנו משכן? - אולי ש'ה' דבר פיס לבני שלא לך לשם

- בספר שמות - זה ספר שלות ממצרים ושעולה - זה נאמר בדין המשכן כי כאשר קבלו המשכן - זה ה' באולה - את כל ספר שמות זה אש בלי שעולה ובלי אולי - וכאשר קבלו המשכן - כל הסולם רואה שה' בהר בבני, ואכשו בני יש שם, והם חוכו באומות למצא הקודם - שה' ה' ישראל עם יסקב

שאלות

א. תכתבו את כל סוג' בסל' המיים שאתם אופשר להם או קרבן עולה.

ב. מה עושים עם הדם של הקרבן ומה עושים עם הבשר של הקרבן?

ג. תקראו את רש"י בסוק' כ (start from period) ואמרו תגל-

ד. תסבירו את האימרת תגל, כיצד היו קשורה לקרבן עולה

ה. תסבירו את אותה תגל כיצד זה קשר לתיפ שלנו.

תשובות בהמה שהה בהמה זכר, נקבה

א. מין הבקר והצאן - בקר צאר תמים, כבש/ה, או עז - צאר תמים - תרים או יונב מהלך

ב. הבה נותת את הבהמה אומר, שהמו שומט הנו שם הנתש והפרד על העזים במצבת והקבה והכרעים, ירחצו במים והלב נשים ועולה

ג. הבהן צורק את הדם מסביב למזבח שהוא מבחת אוהל מועד

ד. נאמר בעולם ריחו ניחוח ובהמה ריח נחוח בחלק, ובפרק. זה מגיד לך אותה המרובה ואותה המועט

אומר לעולם שקרב יבוין את לבו לשמים

הבקר, ובצאן-זרוק לה' את הכבד

-אובל בסוף - או' נתוק נפר - יש זכרות ונקבות בבהמה, אובל לנו בסוף - הדרישה של זכר זה רק בבהמה ולפי סוף-כל להשתמש בזכר או נקבה, ולנו רק - יכול בסל מום -אובל כאשר תסרה רגל - זה לנו בסל מום - זה מתאר אבר שלם (not functioning - but body part there) וזה כולל סוף - אובל גם הנו בסל מום אז את יכול להשתמש בו.

סמ המשך - הוכן skins - אחר נותח לנתחים (pieces) -
והכל נשרף לה
צריך לזרוק הדם על המצבח סמ"ב -
עמ' הדם - ● הכהן ~~[redacted]~~ הדם על
2 of the 4 corners of the mizbeach - but
all 4 sides get dirty with blood
כלומר שתי מתנות שהן ארבעה - צריך הדם פשוט, ואחר
כך בשר מקבל פה.

רי"ת ~~[redacted]~~ ניחוח - אונקלוס אומר שזה קרבן שמתקבל ברצון ה'
satisfaction
ואלו מנחת נחת - רי"ת ניחוח זה דבר ~~[redacted]~~ שגורם
~~[redacted]~~ ניחוח - הוי ה'
יותר שמח על ~~[redacted]~~ ההחמה מהסוף
- מזון כתוב ● בסוף ובהחמה רי"ת

רמב"ם - על קרבנות - מה הרעיון?
- לכאו כמו חיות ובהמות, ההתפתחות (development) של
child is dependent on parents for (slow) years
אדם מאיך אוי"ג (slow) במדרש ובמדרש - הוא הי' ב'
- רמב"ם אומר, כשבני נוסף, במדרש ובמדרש - הוא הי' ב'
ב"י שהקריבו קרבנות (המדרש) ~~[redacted]~~ ומפני, זה אותה
לכאו יכול בלבת מזרק של עבודה זרה בדרך של עבודה
של ה' אותה - זה קשה אז לפני ש קרבנות - שהם
כמו אומרים compromise - במדרש, סביבו עגלים, ובה India - פרה
ובנתן - שעורים ← אפשר להקריב בהמות שלו
compromise - שזה היה יותר קל
- ולכן, לפי הרמב"ם - בעתיד, לכאו יכול להביאו קרבנות
ב ה'ק III - כי אנו כבר - used to worshipping
one g

שאלה - האם היה עבודה צרה כאשר קין והבל הקריבו קרבנות?

- בצמן ביהמ"ק השני - ב"י השפלנו שה יקח יצר הרע של עבודה זרה מאדם ולכן לכן היו קריבים קרבנות,

ולמה היו קרבנות?

- הרמב"ן שהיה נגיד רואים היה יכול לשאול את זה אבל הוא לא שואל בשלב הזה יש טענה מבוסס על זאת שצה אוגדה, ולכן הלבה - ולכן לכן יכול לשאול על זה.

- קרבנות זה הרבה מהתורה, והרמב"ם לכן יכול לקבל שחלק גדול מהתורה אין לו טרק עצמו, ולכן רק compromise

- רמב"ן אומר שקרבן, בכו מקרוב

בסמדר הרשמה - בסמדר עולה ושלמים, שהם בהמות

- למה התורה סמכה מנחה, שהיה הקמץ ר"ח של קמח

לשני חלקים -

- מדוע התורה מחלקת את הישיבה בין משה וה'

קרבן נדבה
(ג' סוגי נדר
ל הב'ו)
- עולה
- מנחה ← קמח
- שלמים

דבור א'
עולה

דבור ב'
חטאת
אשם } קרבן חובה - חייב להביא או שאחר להביא -
אמור להביא חטאת לנדבה.
או שאחרת

- פרק ה' זה המשך של פרק ד' - זה מדובר על אותם

- מה ההגדל ג'/ פרק א', ב', ג' למה ד'?
- מקום ד' זה פתאום דבור חדש

אבל פרק ד' כתוב "וידבר ה' אל משה"

ה ← אשם
ד ← חטאת
ג ← שלמים
ב ← מנחה
א ← עולה

זה המשך של פרק א' וב'

פרק ג' - "וידבר ה' אל משה" - זה זה המשך של אותו הדיבור של פרק א'

פרק ב' - מדבר על מנחה - לכן מתחיל עם "וידבר ה' אל משה"

יש הבדל בין הקשר הקשר לבין הקשר הלוים

הקשר	הקשר הלוים
חטאות	שלמים
עלה	
מנחה	
אשם	

- לכן, התשובה שמה מנחה לפני שלמים כי הקדושה של מנחה גבוה יותר מ שלמים

- ההבדלות שבהן יש הבדל בין הקשר הקשר לבין הקשר הלוים

	הקשר הלוים	הקשר הקשר
1)	שריפת הכל מקום בעזרה	חייבים לשרוף בבד בשן שלא חתך בה
2)		
3)		
4)	מותרים מאוכלות לכל	אוכלים רק בשערי עזרה
5)	נאכלים בכל העיר (ירושלים)	נאכלים רק בעזרה (חצר של בית)

בפרק א כתוב "אדם כי יקריב ..." } שאדם זה הכיוס-שלם
בפרק ג כתוב "ונפש כי תקריב ..." } שנפש זה הדות שאינו מת

אבל נפש ש"מ מנחה — שמנחה יכל קמח סלת, שמקל בזה

fragrance = בושם

שמן - כל נוזל סמיך

קורבן (cheapest) - הכי זול שאפשר, בושם שמן שהוא זול, אבל שמרית טוב, קרוב לשפיות שהוא טוב

כי' - נפש שבו רק בתוך המנחה - הרע, מביאו מנחה, כי' כל בעל (cheapest) - ה' אומר שהוא מעלה (considers) את כל באלו הוא הביא את נפשו.

- למה המנחה של תפו' יותר טוב מהשיבר? - הכי' אומרן "סותר המכבה אחד ממע'" ← כל שכל הסותר (contradicts himself) את כ' מתנגד שלמו מביאו מנחה-כל השלמים.

- כי' עפר' סל/ כעוף כשהוא מביאו תסבירו על פרק סל' וג' ותמצאו לפחות 3 הבדלים בין מה שעושים עם העולה ומה שעושים עם השלמים. התורה צפ' מדברת על שלמים מפרק ג' - פה כת-לה' המזבח יכול להזות על הדם, אבל הבשר ופל מה שיש על הקיבן

עולה	שלמים
1) רק נכר	1) כל להזות נכר אבל נקבה
2) הכל מקריב על המזבח	2) חלב שאכלה הקרבה לה'
3) יכול להזות עוף	3) אבל יכול להזות עוף
4) עוף אוכלה	4) עוף אוכלה
5) עוף יכול להזות מנחה	5) לבו יכול להזות
6) צורכים הדם מחל' התחתון של המזבח	6) צורכים הדם מחל' התחתון של המזבח

כ' כרוש"ם מרוץ קרבן שלמים נקרא שלמים

1) כי נעשה שלום בין אושים (בעולם) - לשון שלום

2) גם מלשון שלום - שמביא שלום בין המביא, והכהנים וה'

3) לשון תשלום - אדם שלם את נדרו (רש"י)

סוד ההבדל בין עולה ושלמים:

- שלמים זה קרבן היחיד שמתחלק לשלוש - כוהן ועל קרבן אומר שמחלק לה חלקים
- עולה יש חלק אחד שהולך לה'

- הרש"י של לשון שלום אלמד אוותנו שלתת זה עושה לך שמח.

- בברית ג' - מהו החלק שמקבל הכהן? 1) חזה - breast
2) שוק - רגל - front right leg

- יש קרבן שלמים שרובו חיב שנקרב תמיד (פרק ג' פי"ו)
- "וכל החי"ם 'זוק סלה" - חולה
- 1 - יושב בבית הסוהר } מושב סכנה -
- 1 - שב מהיר } הולם זה
- 5 - מי שבאו מאוגרו } ברגת הגואל

② קרבן תודה – מה עושים? – מצווה להקריב עם הלחם
הקרבה ביחד לקדש הקדשים חוץ מיום הכפורים
הדם בתחתית שמציון שפיכת הדם בין הקדש והקדש יצה"ר
יצה"ר קרבן המעיל.
לתוך ב' הגזיות יצה"ר הקדש ואחר יבוא שלמים.
על קרן מזבח עולה שלמים (חלקות פנימיות)
עולה מעיל ושוחט את עורו – עוקמים הצוואר של הדם מחוץ למחנה
מעבירים הדם אל מעל מזבח ומשפיכ בפרכת שחוץ מזבח

מי מביאו	מה מביאים	מה עושים
① כהן המשיח (הגדול) פר ב'	① כבד	
② הקהל על ידי הזקנים הנבחרים פר ב'	② כבד	
③ נשיא (מלך) שעיר עזים (זכר)	③ שעיר עזים (זכר)	
④ אזרח רגיל	④ שעירה (נקבה)	

יש 4 אנשים או קבוצות של אנשים שמביאים להם קרבן חטאת.

קרבן חטאת (פרק ד')

– מקור השני: יכול יתרו שישה סעודה
מדרש (תוספתא, יומא ג', ה', מדבר) – יצה מקור שיכול להתווסף לה.
נתן לנו מצווה, וקריבים לפרסם את יצה"ר – שה' הציל אותנו
מדגש התורה רוצה שיהיה תפרסם טוב יצה"ר כי ה
מפני שיש לך רק יום אחד – הזמן יכול to share:
צמן לשתף הנאה, הקלון

שלמי נדבה	שלמי תודה
נקרה	חומה
אין חלות	40 חלות
שני ימים, ולילה ביניהם	רק יום אחד

} תודה יצה יותר שקול, יש לך יותר

- כה לכו מוכר ← כל זמן שלפי הקרבן הולך על מעבה הסולה.
- את המשך של קרבן הנשיא - ההתנים שוללים - כה
רגיל - כי הזמן לכתוב לתוך שהם מוכר
- (4) קרבן אדם רגיל - שאתו זכר של קרבן הנשיא
- ביאות, המלך יותר חשוב מכהן הגדול - כה ברור
להיות כך - וגבל יש להם תפקיד שונים
- בשעה הכו לתוכו, הכהן הגדול יותר חשוב כי הוא
האדם שמכפר על כה.
- המלך הוא שופט על הפושע - the crime -
ולכן אם הכהן הגדול חוטא כה יותר רע מהמלך
- שגשה תשוו - שונו מלכים יותר מה כהן
לכן, כשהר הכהן שגשה חטאו כה רע מאוד כי
אנשים מסתכלים על הם (כהן וסנהדרין) כדוגמא.

הקרבן היקר ביותר כה פר שהכהן וסנהדרין מביאים.
הקרבן של המלך - שעיר, והאדם רגיל - שעירה
- הכבר שעיר כה יותר יקר - כי כה יותר חופך -
אל רואים שהמלך כה יותר חשוב מאיש רגיל
- קש' הכפרה - כך' לקבל כפרה על חטאו כהן וסנהדרין
- אתה שואל זכר שונה מאוד מה רגיל - מביאו הדם לאוהל
מועד - So there is a descending order
- בקרבן כהן וסנהדרין ישו רפים הקשר יניש'ו
ואדם - אין שמפים הקשר ← יש הנוה בנשיא
ואדם כי יכול לכתוב, ואין התנה של טוב כה בכהן
וסנהדרין

- רואים שאפי' אדם שהוא חשוב עושה חלק בשבח
כי: reflection of his values - ולכן הכפרה כה יותר
קשה, ואין הנאה בעצמו.

מה התנאים שצריכים להביא קרבן תלוי?

1) שבבה (או אונס - forced)
2) עובר על לא תעשה
3) עשית מעשה
4) יש בו כרת (או מיתת בית דין) במזיד.

only if bring if all conditions are met

= קרבן חטאות

- מסכת שבת - המשנה עוסקת על קשור jewelery מסוים שאסור
לשים על בהמה בשבת (כי אפי כה יפה - עלול הוא carry
- בפרטי של אלעזר בן עזריה ה' וזכות עם
הקשר הכה שלכו בריבון העולם (against rabbis wishes)
- שאלת הגמרא - וכי אלעזר היה רק פרה אחת? היה
לו הרבה פרות והנו ה' עשיר - ולמה פרה אחת?
Gemara didn't even ask how Elazar can do that.
- אלא, ברור שלמרות עם רק פרה אחת ולכן יקרה
ההלכה שפרה לכן יכול לעכב התקוע - וכי שכנע של אלעזר -
רבי אלעזר ה' רתמים של הולמנה ולכן אמר לה ההלכה -
ולכן נתנה פרתו של אלעזר.
- כה בכו ללמדנו שמי שהפיץ של אחרים - הנו
זוכה כאילו של המצליח שלהם - כה ה' חלק של אלעזר
כי ה'כן השפיע עליו.

- טון בהקדמות, הכהן הגדול בעצמו עשה החגי-
גות לבני השכ"ז אחרים - אפי' בדרך ארץ עם
לה שב"ז (כמו אלפסכ) - וכל מוקדן, אפי' אתה עושה
את שלה בעצמו, הפרש יהיה גדול מאוד - וזה הסבה
שקרבן הבדן הוא מאוד קשה.

- אדם שחלל השבת בשגגה - האם חייב חטאות?

- כן

5 things

מעשה: כן
למי תעשה: כן
שגגה: כן
כרת: כן

עשה מלאכה בפסח - אין חטאות - אין כרת.
למי עשה ברית מילה - אין חטאות - למי עשה מעשה

קדה חמל בפסח - בשגגה: כן
למי תעשה: כן
מעשה: כן
כרת: לא

} אין חטאות
כן

שאלות

1) מה זה "הקדש" ב"ב-מקדש"?
2) תסביר את המשל שרש"י נותן.
3) מה כוונת רש"י - מה קשה לרש"י, ומה עדיף רש"י?

תשובות

1) אם הכהן עושה מלאכה, אז הקדושה, אבל את המלאכות עושה הלוי, כל הזמן חולין וזה הקדושה
2) זה רבועה קטנה של אנשים מודיעים במלך-עוד המלכות ק"מ. ק"מ. אבל זה הבודדה בזכות מודיעים קטן המלכות
3) המלה "אושר" ראשי תיבות אשרי - שאושרים הזכר שהנשים שלו מדברים כפרה. ומביאו הרמב/

-שמדבר מסכת יומא - ספור על תיתוס (myth) (guy who destroyed the world) בגלגל שברצף קרס בפורים-נדנס לקדש קדשים ולכן אחרי הרבה הקדש קדשים לכן היה קדש -

- לכן משך חכמה אומר - זה כאן בהר סיני - אחרי שנתן התורה, הברות שלו בהר - ולמה הם לכן אחרון - כי הקדושה כבר יבוא

- כאן כן, כאשר כל הספר חולין - אין עוד קדושה, אבל כשרים, כהן מולאו - עוד יש קדושה בספר - משך חכמה אומר שהלויות הפרים - מזוז משה שהם שברו אותם על מה שבני עשו - כי בילע ויכול לשמר אותם (גם אם מלאו, אין עוד קדושה בהם - ותפלל להם כאן העצל - משה נתן להם הלויות ואולם בני ישראל מה שכתוב על הספר והלויות הם לכן הקדושים - אולכן מה שכתוב על הספר.

"כשש" - מובנו when - so [redacted] were assuming that leader will automatically sin

רש"י אומר - בשעתו מאשרי (happy) כשהוא נשיא מביא - כי יש לנו מנהיג בדור שלנו מסתיר את הטעות שלו - ולכן מתביש על כך

Today, all leaders don't admit what they did wrong

So by admitting mistake, leader is showing he cares about the right thing + isn't worried about his prestige + appearance.

- פרשת שמיני - מתו שני בני אהרן - ההלכה על כהן שנון (mourner) אסור לאכול קרבנות בטהרה ולסבך בה"מ - אבל מכיון שזה הדרך שמות ע"י המלוים - משה אומר שיכול לאכול

- אכל, אחד הקרבנות - לכו אכלו - ומשה כעס

- אהרון אומר לו Mשה, ומשה אומר "ושמעתי" - רש"י - יש שבה על משה, שמשה [redacted] הודה, ולכן בזה לאומר לא שמעתי - אלכו הכו אומר "שמעתי", ונכתב - שזה אופן בזוה לי - אלי יש שמה, שהכו הודה על האמת שהוא שכתב) ולכן [redacted] covered

- אם זה שמה מעמיל משה, לקל וחומר זה שמה על מנהיגים אחרים

קרבן כי הוא שהי דבר (ושקר) כי הוא כן דבר-ושקר
"אם לוט יגיד דברים להביא" "אם לא יגיד" - מביא קרבן
"אם לוט יגיד" -
קרבן אשם.
- לקמ"ש שהוא שקר כי הוא הודה עד ומביא
אובל בהמת לוט רואה-כה שקר!
- אובל, מה אם אדם נשבע שהוא כן. רואה הכל,
שקר (למה כי בית דין תפס אותו)
- אובל אשם כה רק בשביל אדם שהודה שהוא
- ולכן, הוא מביא אשם כדי להודות שהוא שקר
ואומרת שזה עכו קיים.
וכאה עדות שקרו! - הוא נשבע שכן באמת ראית
לך השבועה, ואתה אומר זמן - אז באמת, אתה שומע השבועה,
ואחר כך שובע)
לכו בית דין תבעו אותו שהוא נשבע לשקר
הוא שמע שבועה שהוא נשבע (כי בבית הד'/ד"ן מקריא
- אלו אתם הוא עד, אלו ראה או יודע משהו - והוא
- קול אלה - שבועה
מכבד על כל הסביבות במציד, אבל תלוי אם
- כדי ה' - אלה שהשו במציד

- אז, אם אומר כתב לפרק ז, ולכן שקר אומר אמת
אושפיז - הכוונה מקבלים הסדות — פטו-
כי זו שהיא - סוג טיני חופר ומזיר.
אם לו ציר ← שלו ציר